

En tystnad klarinett.

På Hardemo ålderdomshem i Närk har i dagarna en ovanlig man gått ut tiden. Det är målaren Ekeberg, som efter sina gesällår slog sig ned i en liten stuga invid landsvägen. I Hardemo försörjde han sig in i senare år med att måla och tapetsera och han var en luktig arbetare. Han hade ett gott hjärta och var vänlig och försynt. Under senare år målade han en del tavlor, om han för en ringa penning avyttrade.

Ekeberg var en skicklig spelman på ol och klarinett. Särskilt om vårdagen eller söndagen kunde han gå omkring i byarna och spela utanför gårdarna på sin klarinett, vilket renderade honom klingande dusörer och förtäring. Det hette i bygden, att när folk ser Ekeberg komma med sin klarinett, då ser de att våren är kommen. Under sina dagar sålde han en visa om sitt liv.

Hans försynthet parades med en viss slöthet förbjöd honom i det längsta att låta det allmännas hjälp. Man måste själv lämna sin gåva så att det inte blir ett. Det berättas, att man en gång såg en väl försedd matkorg utanför Ekebergs dörr. Ekeberg uppskattade högt denna vänlighet och tog reda på varifrån gåvan kom. På aftonen smög han så förbi gården och satte sig i en unge ett stycke ifrån och blåste i klarinett i flera timmar, och det lät vackert i aftonens stillhet, att det blev så alla. Det var hans sätt att tacka för gåvan. Han stannade i sin lilla stuga här för kort tid sedan på grund av sjukdom intogs på ålderdomshemmet. Han lämnade sin klarinett för alltid tystnat.